

Öppet brev till Posten och Tullen

Den 16 december skickade jag ett julkpaket till min son och hans familj på Irland. Det innehöll tre små flaskor julmust, några påsar godis, en byggsats till pepparkakshus, en kortlek, ett paket tomtebloss och lite annat småkrafis för att ge julkänsla. Samtal med sonen visade att paketet *inte* kommit fram. Dagarna gick. Inget paket kom fram. Till slut fick jag veta att jag kanske borde kolla med den ICA-butik där paketet postats. I fredags, den 11 januari, kollade jag. DÄR LÅG PAKETET! Anledningen till att det blivit stoppat i tullen var TOMTEBLOSSEN! De ansågs alltför eldfarliga för att transporteras via flyg (sic)!

Paketet hade kommit tillbaka till butiken **den 20 december kl. 11.35**. Jag har nu lärt mig att Posten har en sida där man kan spåra sitt paket nästan minut för minut bara man har kvittot med kollinumret kvar, så jag kan nu tydligt se hur paketet transporterats. Suveränt! MEN – hade jag fått en avisering exempelvis kl. 12.00 den 20 december hade jag kunnat plocka ut tomteblossen och paketet med stor sannolikhet hade hunnit fram till julaftonen, som ju är en postutbärningsdag även på Irland. Fast risken är väl att jag fått betala 435 kronor i porto igen.

Men icke – det har varken kommit SMS-avisering, vilket man på Posten säger att man inte brukar göra med returerna. Varför inte? Ni har telefonnumret. Inte heller kom det någon avisering om returen med vanliga posten, trots att det var postutbärning på lördagen den 21. Jag hade fortfarande hunnit, så de hade fått paketet i mellandagarna. Inte heller kom det någon påminnelse senare. Nu kräver man mig dessutom på 100 kronor för att jag ska få ta tillbaka paketet. Som jag redan betalat 435 kronor för att få fram till Irland, med ett innehåll på cirka 250 kronor (!). Jag ringde Posten. Jag ville få slippa betala... Nej först skulle jag hämta ut och betala 100 kronor, sen skulle jag fylla i en reklamblatt... sen... Nu ger jag upp – jag betalar 100-lappen... men vill berätta om byråkrati-Sverige som verkligen kan krångla till livet var den vanliga lilla människan. Är det så här vi vill att vårt samhälle ska fungera? Det här är bara ett av många exempel på hur hjälplös man blir i händerna på myndigheter och företag.

Pia Hellertz
Örebro